

Tolkningsfrågor

1. Kan tillvaratagen plasma som är avsedd för transfusion och är industriellt framställd omfattas av bestämmelserna i såväl direktiv 2001/83 ⁽¹⁾ [i dess lydelse enligt direktiv 2004/27 ⁽²⁾] som direktiv 2002/98 ⁽³⁾ vad avser inte enbart dess insamling och kontroll, utan även dess framställning, förvaring och distribution? Ska artikel 2.2 i direktiv 2001/83 därvid tolkas så, att den medför att gemenskapslagstiftningen om läkemedel är ensam tillämplig på en produkt som samtidigt omfattas av tillämpningsområdet för annan gemenskapslagstiftning enbart när den sistnämnda lagstiftningen är mindre sträng än gemenskapslagstiftningen om läkemedel?
2. Ska artikel 4.2 i direktiv 2002/98 tolkas så — i förekommande fall med beaktande av artikel 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt — att det är möjligt att upprätthålla eller införa nationella bestämmelser som rättfärdigar att tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 2001/83 helt eller delvis åsidosätts — i synnerhet de bestämmelser som föreskriver att läkemedel får saluföras endast efter det att ett godkännande för försäljning inhämtats — på grund av att de nationella bestämmelserna innebär att industriellt framställd plasma underordnas ett strängare regelverk än det som tillämpas på läkemedel. För det fall den frågan besvaras jakande, under vilka villkor och i vilken utsträckning är detta möjligt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004 om ändring av direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EUT L 136, s. 34).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/98/EG av den 27 januari 2003 om fastställande av kvalitets- och säkerhetsnormer för insamling, kontroll, framställning, förvaring och distribution av humanblod och blodkomponenter och om ändring av direktiv 2001/83/EG (EUT L 33, s. 30).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 14 november 2012 — UAB 4finance mot Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba och Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Mål C-515/12)

(2013/C 26/62)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UAB 4finance

Motparter: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba och Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Tolkningsfrågor

1. Ska punkt 14 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004, [Orig.s. 7] tolkas så, att den omständigheten att ett pyramidspel inrättas, drivs eller marknadsförs ska anses utgöra en affärsmetod som under alla omständigheter är vilseledande endast när konsumenten betalar en avgift i utbyte mot möjligheten att få ersättning på grund av att andra konsumenter värvas till spelet snarare än på grund av försäljning eller konsumtion av en produkt?
2. Om det är en förutsättning att konsumenten betalar en avgift i utbyte mot möjligheten att få ersättning, har storleken på den avgift konsumenten betalar i utbyte mot möjligheten att få ersättning främst på grund av att konsumenten värvar andra konsumenter till spelet, snarare än på grund av försäljning eller konsumtion av en produkt, någon betydelse för huruvida pyramidspelen ska anses utgöra en vilseledande affärsmetod i den mening som avses i punkt 14 i bilaga I till direktivet? Kan avgifter som endast är ett symboliskt belopp och som betalas av konsumenterna för att de ska kunna identifieras anses vara avgifter som erläggs i utbyte mot möjligheten att få ersättning i den mening som avses i punkt 14 i bilaga I till direktivet?
3. Ska punkt 14 i bilaga I till direktivet tolkas så, att det enda omständighet som har betydelse för att ett pyramidspel ska anses utgöra en vilseledande affärsmetod är att ersättning betalas till en konsument som redan är registrerad främst på grund av att denna har värvat andra konsumenter till systemet snarare än på grund av försäljning eller konsumtion av en produkt, eller har det även betydelse i vilken omfattning denna ersättning som utbetalas till deltagarna i detta system för att värva nya konsumenterna finansieras av bidrag från de nya medlemmarna? Ska den ersättning som betalas till de deltagare som redan är registrerade i systemet, helt eller till större del, finansieras av bidrag från nya medlemmar som registreras i detta system?